

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 49/2022
27.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 710/22 од 13.10.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 27 Пр. бр. 34361/21 од 27.05.2022. године и Прекршајног апелационог суда 13 Прж бр. 16860/22 од 28.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 710/22 од 13.10.2022. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду 27 Пр. бр. 34361/21 од 27.05.2022. године и Прекршајног апелационог суда 13 Прж бр. 16860/22 од 28.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 27 Пр. бр. 34361/21 од 27.05.2022. године окривљени АА оглашен је одговорним због прекршаја из члана 332 став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима па је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом доношења посебног решења о замени односно начину извршења новчане казне и обавезан је да на име трошкова прекршајног поступка плати паушално одређени износ од 2.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 13 Прж бр. 16860/22 од 28.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Уроша Марковића и првостепена пресуда је потврђена.

Републички јавни тужилац наводи да захтев за заштиту законитости Пtz бр. 710/22 од 13.10.2022. године подноси против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 1. тачка 14. Закона о

прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан и преиначи правноснажне пресуде тако што ће, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, обуставити прекршајни поступак према окривљеном АА због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 710/22 од 13.10.2022. године, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. Закона о прекршајима, Републички јавни тужилац наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива, јер у истој није наведено супротно којој одредби маеријалног закона је окривљени поступао односно у даљем делу свог захтев за заштиту законитости да ли је окривљени поступио противно одредби члана 274. став 1. или став 2. истог члана Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због чега је изрека пресуде неразумљива по питању самог прекршаја који се окривљеном ставља на терет.

Чланом 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да ће се новчаном казном у износу од 10.000 до 20.000 динара казнити за прекршај лице које поступи супротно одредбама из 274. став 1. и 2. истог закона.

Чланом 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да је власник, односно корисник регистрованог возила, ако у року од 60 дана од дана истека важења регистрационе налепнице не поднесе захтев за издавање нове регистрационе налепнице, дужан да врати регистарске таблице органу који је исте издао, а ставом 2. исте одредбе прописано је да је власник, односно корисник возила дужан да у року од 15 дана одјави возило ако је уништено или отписано или да пријави промену било ког податка који се уписује у саобраћајну дозволу.

Из списка предмета утврђује се да је првостепени прекршајни суд окривљеног АА пресудом 27 Пр. бр. 34361/21 од 27.05.2022. године огласио одговорним за прекршај из члана 332. став 1. тачка 102. Закона о безбедности саобраћаја на путевима што као власник путничког возила марке...није у року од 60 дана од дана истека важења регистрационе налепнице која је истекла дана 16.06.2020. године, поднео захтев за издавање нове регистрационе налепнице, нити је регистарске таблице вратио органу који је исте издао, ПУ за град Београд, што је утврђено провером кроз евиденцију – Јединствени регистар возила, који се води у Јединственом информационом систему Министарства унутрашњих послова. Поред овога, у разлозима пресуде, суд је навео да је окривљени поступио противно одредби члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, што је поткрепљено изведеним доказима и признањем окривљеног.

Врховни касациони суд налази да су тачни наводи захтева Републичког јавног тужиоца, да је првостепени прекршајни суд морао у изреци своје пресуде да наведе да ли је окривљени поступио супротно одредби члана 274. став 1. или супротно одредби члана 274. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Међутим, како је у конкретном случају у изреци првостепене пресуде наведена правна квалификација прекршаја - члан 332. став 1. тачка 102, као и цео законски опис бланкетне одредбе из члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на који се тај прекршај односи, то Врховни касациони суд налази да околност што у истој није наведена нумеричка ознака бланкетне норме која је прекршена, не чини изреку те пресуде неразумљивом.

Сходно томе, а имајући у виду да из изреке правноснажне пресуде јасно произилази поступање окривљеног супротно одредби члана 274. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, то по оцени Врховног касационог суда, побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14. Закона о прекршајима, на коју се неосновано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Како у конкретном случају није било разлога за преиначавање правноснажне пресуде, то код чињенице да је другостепена пресуда донета пре наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења окривљеног, Врховни касациони суд о том наводу захтева за заштиту за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, није одлучивао.

С обзиром на наведено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 287. став 3. Закона о прекршајима одбио захтев за заштиту законитости Републичкој јавног тужиоца, као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић